

การศึกษาเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ

ระบอบประชาธิปไตยของไทยของ

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและ นักศึกษาระดับปริญญาตรี

COMPARATIVE STUDY OF SECONDARY SCHOOL PUPILS AND COLLEGE STUDENTS' UNDERSTANDING IN THAI DEMOCRACY

นนท์ณิ ดุลยทวิสิทธิ์*

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาระดับปริญญาตรี เพื่อเปรียบเทียบระดับความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยของไทยและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทางด้านเพศ ระดับการศึกษา แผนก/สาขาการเรียน และอาชีพผู้ปกครอง กับระดับความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยของไทย

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 400 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบจับสลาก และใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากได้รับแบบสอบถามคืนมา ได้นำข้อมูลมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา และสถิติอ้างอิง ได้แก่ การวิเคราะห์ T-test และ One Way Anova

ผลการวิจัยปรากฏดังนี้

1. ระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับปานกลาง
2. การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาระดับปริญญาตรี พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาระดับปริญญาตรี ที่มีความแตกต่างกันทางด้าน

* อาจารย์ประจำ สาขาวิชาเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

เพศ ระดับการศึกษา แผนก/สาขาการเรียน และอาชีพผู้ปกครอง มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองแตกต่างกัน ที่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: ความรู้และความเข้าใจ / ระบอบประชาธิปไตย / นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย / นักศึกษาปริญญาตรี

Abstract

This study aimed at comparison of secondary school pupils and college students concerning their levels of the mentioned understanding and the relation of differences regarding their knowledge and understanding about Thai Democracy in terms of sex, levels and fields of education and the occupation of the respondents' parents.

The sample consisted of 400 respondents selected by simple random sampling. Research tool using in the study was questionnaires, and qualitative statistics and inferential statistics as T-test and One way Anova were used in analyzing data.

The findings found that both groups of the sample have relatively intermediate levels of knowledge and understanding of Thai Democracy, and the knowledge and understanding vary according to the variables listed above.

Keywords: Knowledge and Understanding / Thai Democracy / Secondary School Pupils / College Students

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

องค์ประกอบที่สำคัญของการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยนั้นได้แก่ประชาชน เพราะเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดที่ก่อให้เกิดเสถียรภาพ ความอยู่รอดและความต่อเนื่อง ดังนั้นความสมบูรณ์ ของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของประเทศจะเป็นอย่างไรนั้นก็อยู่ที่ประชาชนที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของประชาชนเป็นสำคัญ

ตลอดระยะเวลาของการเมืองไทยนับจาก การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 ระดับการศึกษาคือสาเหตุหลักที่สำคัญที่จะนำไปสู่ความรู้ความเข้าใจทางการเมืองการปกครองของไทยอย่างมากดังนั้นการให้การศึกษา นับเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งสำหรับ การสร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและนำไปสู่การแก้ไขปัญหา การพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ รวมทั้งการเมืองการปกครองที่มีประสิทธิภาพได้ ซึ่งจะสัมพันธ์โดยตรงต่อการพัฒนาทรัพยากรบุคคลของประเทศในทุก ด้านอีกด้วย

ด้วยความสำคัญของการศึกษาต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปกครอง ระบอบประชาธิปไตยของไทย ดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาจึงได้เลือกที่จะศึกษาวิจัยในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจในระบอบประชาธิปไตยของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นตอนปลายและนักศึกษาระดับปริญญาตรี โดยการศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงเปรียบเทียบของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย และนักศึกษาปริญญาตรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทย จำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา แผนก/สาขา และอาชีพของผู้ปกครอง ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรี

ประโยชน์ที่ได้รับ

1. ทราบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยของนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรีว่าอยู่ในระดับเดียวกัน คือ ระดับปานกลาง
2. ทราบระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทย ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรีจำแนกตาม เพศ ระดับการศึกษา แผนก/สาขาการเรียน และอาชีพของผู้ปกครอง แตกต่างกันไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ตอน ปลายและนักศึกษาปริญญาตรี” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ผู้วิจัยกำหนดรายละเอียด ต่าง ๆ เกี่ยวกับระเบียบวิธีวิจัย ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างและการเก็บรวบรวมข้อมูล

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรี จำนวน 400 คน ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ และมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ส่วนโรงเรียน ได้แก่ โรงเรียน อัสสัมชัญศึกษา โรงเรียนอัสสัมชัญ และโรงเรียนโยนออฟอาร์ค ทั้งนี้ การเก็บรวบรวมข้อมูล แยกออกเป็นนักศึกษาปริญญา ตรีจำนวน 200 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 200 คน สุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยเก็บตามช่วงเวลา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สอบถามเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคลของนักเรียนมัธยมศึกษาตอน ปลายและนักศึกษาปริญญาตรี ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทย และ การรับรู้และปฏิบัติเกี่ยวกับ ข่าวสารเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยกำหนดรหัสหมายเลขแบบสอบถามเพื่อตรวจสอบการเก็บแบบสอบถามและดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด จำนวน 400 ชุดและตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนสมบูรณ์ ของแบบสอบถามก่อนที่จะนำมาประมวลผล หากมีฉบับไหนไม่สมบูรณ์จะคัดออก และเก็บเพิ่มให้ครบตามจำนวน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม ที่เสร็จแล้ว มาบันทึกลงในโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ เพื่อประมวลผลข้อมูลที่ได้จัดเก็บและคำนวณค่าทางสถิติแล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อตอบคำถามวิจัยและวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยนำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบความเรียงสรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและให้ข้อเสนอแนะ

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูล โดยใช้สถิติที่เกี่ยวข้องในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพรรณนาข้อค้นพบจากการวิจัย และทดสอบสมมติฐานการวิจัยโดยแยกสถิติออกเป็น 2 ส่วน คือ สถิติพรรณนา (Descriptive statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ สถิติอ้างอิง (Inferential statistics) ได้แก่ t-test ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 กรณีที่ตัวแปรอิสระมี 2 กลุ่ม และใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) ในกรณีที่ตัวแปรอิสระมีมากกว่า 2 กลุ่ม เมื่อพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 ผู้วิจัยตรวจสอบความแตกต่างรายคู่ ด้วยวิธีการ LSD (Least-Significant Different)

ผลการวิจัย

1. นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรี ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 54.50 เป็นเพศชาย ร้อยละ 48.50 มีอายุต่ำกว่า 18 ปี รองลงมาร้อยละ 28.80 อายุ 18-20 ปี ทางด้านแผนก/สาขาการเรียน ส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 52.30 ศึกษาอยู่ในแผนก/สาขาการเรียนทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ศิลป) และอาชีพผู้ปกครองส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 43.00 มีอาชีพค้าขายทางด้านธุรกิจ รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 19.00 มีอาชีพรับจ้าง

2. ข้อคำถามที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรีมีความรู้มากที่สุด คือ รัฐธรรมนูญ หมายถึง กฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ คิดเป็นร้อยละ 97.80 รองลงมา ส่วนข้อคำถามที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรีมีความรู้ที่น้อยที่สุด คือ ความเป็นประชาธิปไตย หมายถึง การที่ประชาชนใช้อำนาจอธิปไตยโดยการมีส่วนร่วมเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย ของไทยทั้งนี้จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจเท่ากับ 18.6975 โดยผู้ที่ได้คะแนนมากที่สุด คือ 28 คะแนน คะแนนน้อยที่สุด คือ 5 คะแนน

ในทำนองเดียวกันนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยอยู่ในระดับปานกลาง (10-20 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 64.00 รองลงมา คือ ระดับความรู้

ความเข้าใจสูง (21-30 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 33.20 และสุดท้ายระดับความรู้ความเข้าใจต่ำ (น้อยกว่า 10 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 2.80

3. การเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยของไทยจำแนกตามเพศ ระดับการศึกษา แผนก/สาขาการเรียน และอาชีพของผู้ปกครองของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรี ผลสรุปที่ได้มีดังนี้

3.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรีเพศชายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยของไทยในระดับคะแนนเฉลี่ย 18.3028 ในขณะที่เพศหญิงมีคะแนนเฉลี่ย 19.1703

3.2 นักศึกษาปริญญาตรีมีความรู้ความเข้าใจในระดับคะแนนเฉลี่ย 17.5350 ในขณะที่นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายได้ระดับคะแนนเฉลี่ย 19.8600

3.3 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรีที่ศึกษาแผนก/สาขาการเรียน ทางวิทยาศาสตร์ได้ระดับคะแนนเฉลี่ย 19.2094 และแผนก/สาขาการเรียนทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ศิลป์) ได้ระดับคะแนนเฉลี่ย 18.2297

3.4 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรีที่ผู้ปกครองมีอาชีพเกษตรกร มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยของไทยน้อยกว่าทุกกลุ่ม มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับคะแนน 16.3571 ในขณะที่ผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขายนั้น มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยของไทยมากกว่าทุกกลุ่ม ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับ 19.7616

อภิปรายผล

ผู้วิจัยกำหนดสมมติฐานการวิจัยในครั้งนี้ไว้ดังนี้

1. สมมติฐานที่ 1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรีที่มีเพศแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยของไทยแตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรีที่มี เพศต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ระบบประชาธิปไตยของไทยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ เพศชาย มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยของไทยน้อยกว่าเพศหญิง ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลงานวิจัย พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว (2520) ซึ่งผลงานวิจัยส่วนใหญ่มีผลการวิจัยที่ระบุว่า เพศหญิง มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบประชาธิปไตยของไทยน้อยกว่าเพศชาย

แสดงให้เห็นว่าในระยะกว่า 30 ปีที่ผ่านมา สังคมไทยเปิดโอกาสให้ผู้หญิงได้เข้ามามีบทบาททางสังคม เศรษฐกิจ เกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยมากยิ่งขึ้นบางครั้งอาจเท่าผู้ชาย บางครั้งอาจเหนือกว่าด้วย ในเรื่องเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยนั้นผู้หญิงเริ่มเข้ามามีบทบาทเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยและเข้ามามีส่วนร่วมเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยในหลากหลายรูปแบบ เช่น ลงเป็นผู้สมัครรับเลือกในระบอบประชาธิปไตยของไทยในระดับต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นระดับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกองค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือตำบล เป็นต้น

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่เกี่ยวกับบทบาทในระบอบประชาธิปไตยของไทยที่สูงขึ้นของผู้หญิงไทย กล่าวคือ อักษร วงศ์ใหญ่ (2543) ศึกษาบทบาทเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยของกลุ่มแม่บ้านกิ่งอำเภอเวียงหนองล่อง จังหวัดลำพูน พบว่า สมาชิกกลุ่มแม่บ้าน กิ่งอำเภอเวียงหนองล่องส่วนใหญ่มีบทบาทเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยทั้งในระดับชาติ และระดับท้องถิ่นในระดับปานกลาง โดยมีแนวโน้มที่จะมากขึ้น

อย่างไรก็ตามอิทธิพลของกรอบโครงสร้างทางสังคม วัฒนธรรมในชนบทไทย และค่านิยมเกี่ยวกับบทบาทของเพศหญิงในสังคมไทย ยังคงมีอิทธิพลอยู่บ้าง การแสดงบทบาทเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยจึงอยู่ในระดับปานกลาง แต่มีแนวโน้มที่จะสูงขึ้น ซึ่งอาจเป็นเพราะกระแสแรงจูงใจเรื่องการปฏิรูปการเมือง การกระจายอำนาจในสังคมไทยที่เป็นปัจจัยกระตุ้น ความตื่นตัวเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทย

2. สมมติฐานที่ 2 นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรีที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผลคือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยมากกว่านักศึกษาปริญญาตรี การวิจัยในประเด็นที่เกิดกับตัวแปรระดับการศึกษา ผลออกมามีความสอดคล้องกับสมมติฐาน และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ (2542) ที่ระบุว่า จากการศึกษาอายุและความสนใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย ของไทยของนักศึกษาบางแห่ง พบว่า นักศึกษาที่สนใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตย ของไทยจะเป็นกลุ่มนักศึกษาที่มีอายุมาก และศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นเวลานานอีกทั้งพบว่าความคิดเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยที่รุนแรงของนักศึกษา จะเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จากปีที่ 1 ถึงปีที่ 3 และเริ่มลดลงในปีสุดท้าย ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเมื่อจบการศึกษานั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 6 จำเป็นต้องสมัครเพื่อสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อมหาวิทยาลัยซึ่งเนื้อหาการสอบ นั้นเป็นการประมวลความรู้ความเข้าใจตลอดระยะเวลา 3 ปี (มัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4-6) ดังนั้นนักเรียนมัธยมศึกษา ตอนปลายไม่ว่าจะศึกษาอยู่สาขาการเรียนวิทย์ หรือศิลป์ ต้องมีความรู้ครอบคลุมในทุกวิชาที่มีการสอบ

โดยเฉพาะยิ่งไปกว่านั้นปัจจุบันคะแนนวิชาภาษาไทยและสังคม ที่มีเนื้อหารวมถึงกฎหมาย และรัฐศาสตร์ มีความสำคัญต่อคะแนนรวมเพื่อใช้ยื่นเลือกคณะที่ต้องการศึกษาต่อของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายอย่างมาก ซึ่งต่างจากนักศึกษาปริญญาตรี กล่าวคือ เมื่อเปลี่ยนสถานภาพจากนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายเป็นนักศึกษาปริญญาตรี จำเป็นที่จะต้องเรียนเนื้อหาวิชาสังคมศาสตร์ รัฐศาสตร์ นิติศาสตร์ ลดลงอย่างมาก หรือในบางครั้งเมื่อศึกษารายวิชาทั่วไป

ของทางมหาวิทยาลัยกำหนดแล้ว เนื้อหาดังกล่าวนักศึกษาปริญญาตรีก็จะไม่ได้รับการถ่ายทอดอีกเลยในบางคณะบางสาขา นอกเสียจากว่าจะเป็นความสนใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยส่วนบุคคล

3. สมมติฐานที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรีที่มีแผนก/สาขาการเรียนแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยแตกต่างกัน

จากการวิเคราะห์ข้อมูลตามสมมติฐานที่ 3 พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรีที่มีแผนก/สาขาการเรียนทางวิทยาศาสตร์มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยมากกว่านักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรีที่มีแผนก/สาขาการเรียนทางมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ (ศิลป์) ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำเนา ขจรศิลป์ (2531) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง ทศนคติของนิสิตชั้นปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ต่อการเมือง ผลการศึกษาพบว่า นิสิตทางศิลปศาสตร์มีทศนคติเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยโดยเฉลี่ยดีกว่านิสิตที่เรียนทางวิทยาศาสตร์

ความแตกต่างที่เกิดขึ้นอาจเป็นเพราะมีปัจจัย หรือตัวแปรอื่น ๆ ที่กำหนดขึ้นเพื่อวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยต่างกัน และถ้าพิจารณาครอบคลุมถึงตัวแปรอื่นๆ เช่น งานอดิเรกมีส่วนเกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยหรือไม่ กิจกรรมที่ทำร่วมกับครอบครัว หรือเพื่อนรอบข้างมีส่วนเกี่ยวข้องกับความรู้ความเข้าใจ และความสนใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยเป็นพิเศษหรือไม่ ซึ่งจะสามารถนำผลการวิจัย มาสนับสนุนการวิจัยให้ครั้งนี้ให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

4. สมมติฐานที่ 4 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรีที่มีอาชีพผู้ปกครองแตกต่างกัน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยแตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์สมมติฐาน พบว่า นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายและนักศึกษาปริญญาตรีที่มีอาชีพผู้ปกครองแตกต่างกันมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยแตกต่างกันผลการศึกษาครั้งนี้เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานการวิจัยของ สมเจต อ่ำรอด (2535) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยของนักศึกษาในวิทยาลัยครู พบว่า นักศึกษาครูส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยที่แตกต่างกันตามระดับการศึกษา อาชีพ การเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนของบิดามารดา มีผลทำให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยของนักศึกษามีความแตกต่างกัน

เอกสารอ้างอิง

กอบแก้ว สว่างยิ่ง. (2519). **ทศนคติเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ .

- จักรพันธ์ วงษ์บูรณาวาทย์. (2531). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยของประชาชนในภาคเหนือ. เชียงใหม่: ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธงชัย วงศ์ชัยสุวรรณ. (2542). รายงานการวิจัย เรื่อง การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนชั้นกลาง. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
- ธัน อนุমানราชธน. (2535). ความรู้และความเข้าใจในการเมืองระบอบประชาธิปไตยระดับชาติของประชาชนในชนบท. เชียงใหม่: โครงการศึกษาการเลือกตั้ง มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- วันเพ็ญ บุญยีน. (2539). วัฒนธรรมเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา : การศึกษาวิจัยเฉพาะนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ รัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุรศักดิ์ วัฒนอุดมชัย. (2540). วัฒนธรรมเกี่ยวกับระบอบประชาธิปไตยของไทยของนักศึกษาวิทยาลัยครูในเขตภาคเหนือตอนบน. การค้นคว้าแบบอิสระ รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.